que ad ſententiam, *num.* 44. Antè litem conteſtatam, ea opponi non poſſunt, & cur? *numer.* 45. Fallit iſtud in exceptionibus peremptoriis litis finitæ, & cur? *num.* 46. & 47. Item quando exceptio peremptoria eſt notoria, *num.* 48. Et quando Reus in continenti poteſt probare exceptionem peremptoriam, *num.* 49. Et ubicunque exceptio concludit, Actori jus non competere, *num.* 50. Exceptio declinatoria fori proponenda eſt mox ab initio antè litis ingreſſum? *T.* 2. *numer.* 7. & 8. Exceptione oppoſita an inducatur litis conteſtatio? *T.* 5. *num.* 25. & *ſeqq.* Exceptio peremptoria priùs debet diſcuti, antequàm diffiniatur principale negotium, T. 10. *num.* 7. Idque declaratur exemplis, *num.* 8. Ac procedit etiam in exceptionibus dilatoriis, *num.* 9. Exceptiones de novo exortæ, vel noviter ad notitiam alicujus pervenientes, poſſunt proponi poſt terminum à Judice præfixum, T. 19. *num.* 168. Exceptio dilatoria quando ſit proponenda, & probanda? *num.* 143. Exceptio ex inſpectione inſtrumenti &c. nunquam cenſetur excluſa, *n.* 93.

Exceptiones, quæ teſtibus poſſunt objici, ſunt triplicis generis, *T.* 20 *nu.* 13. & 14 & *n.* 534. & *ſeqq.* Nempè contrà perſonas teſtium, *num.* 534. Contrà examen teſtium, *nu.* 535. Et contrà dicta teſtium, *nu.* 536. Exceptiones contrà perſonas teſtium ſunt opponendæ antè publicationem atteſtationum, exceptis tribus caſibus & quibus? *num.* 537. Si quis proteſtatus eſt exceptionem proponere contrà perſonam teſtis, tunc teſti in favorem ejus deponenti de facili non creditur, *num.* 538. Exceptiones contrà dicta teſtium, & contrà eorum examen, opponuntur poſt publicationem atteſtationum, *nu.* 539. Exceptio contrà perſonas teſtium propriè non eſt dilatoria, nec peremptoria, ſed quaſi peremptoria, *num.* 540. Ea regulariter non impedit examen teſtium, ſed reſervatur diſputanda in finem litis, *nu.* 541. Fallit hoc in certis caſibus, & quibus? *num.* 542. & *ſeqq.* In arbitrio Judicis eſt exceptiones teſtium ſtatim admittere ad probandum, vel earum diſcutionem reſervare in finem litis, *num.* 546. Exceptio doli quid, & contrà quos competat? *T.* 14. *num.* 23. Hanc objiciens probare debet dolo Actoris aliquid factum eſſe, non alterius, *numer.* 24. Exceptis caſibus in quibus dolus unius nocet alteri, *ibid.* Exceptio doli datur adverſus omnes qui contrà æquitatem naturalem aliquid exigunt, *num.* 25. Demptis Parentibus, Patronis, *numer.* 26. Et qua exceptione adverſus hos utantur Liberi, vel Liberti graviter læſi, *num.* 27. Exceptio doli qualiter differat ab actione de dolo? *num.* 28. & *ſeqq.* Ipſa non infamat, *num.* 40. Eſtque generalis, & concurrit cum omnibus exceptionibus in factum, *num.* 41. Exceptio non numeratæ pecuniæ poteſt opponi intrà biennium, *T.* 22. *num.* 182. Idem dicendum de exceptione non numeratæ dotis, *num.* 183. Creditores etiam, ſi citiùs dent quietantiam, quàm receperint pecuniam, poſſunt opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ, ſed intrà triginta dies tantum, *num.* 184. Cur creditoribus minus tempus concedatur ad opponendam dictam exceptionem, quàm debitoribus? *ibid.* An exceptiones aliquæ poſſint opponi poſt latam ſententiam? *T.* 25. *num.* 51. & *ſeqq.* Regula eſt negativa, *nu.* 51. Fallit tamen in exceptionibus, quæ principaliter reſpiciunt executionem ſententiæ, tales enim poſt ſententiam opponi poſſunt, *num.* 52. & *ſeqq.* Ut eſt exceptio Senatûs-Conſulti Macedoniani, *num.* 53. Et exceptio Senatûs-Conſulti Velleiani, *numer.* 54. Item exceptio militis condemnati, ſi quam antè ſententiam non oppoſuit, *num.* 55. Et exceptio competentiæ, & quibus hæc competat? *num.* 56. Exceptio compenſationis, *num.* 57. Exceptio juris retinendi, *num.* 58. Ac exceptio rei non traditæ, vel non numeratæ pecuniæ, aut ſolutionis jam factæ, vel quòd res petita aliundè pervenerit ad Actorem, *num.* 59. Item exceptio tranſactionis, vel pacti de non petendo, &c. *num.* 60. Atque exceptio evictionis imminentis ſuper re empta, *numer.* 61. Et exceptio non implementi, quæ etiam retardat executionem Cameralis obligationis, *nu.* 62. Exceptio quoque attentatorum impedit executionem ſententiæ; *num.* 63. Poſt ſententiam poteſt inſuper opponi exceptio contrà ejus executionem, quando executor modum excedit in exequendo, *num.* 64. Ac exceptio contrà executionem ob defectum juriſdictionis, *num.* 65. Exceptiones peremptoriæ poſſunt opponi etiam poſt ſententiam, quoties dicitur propter eas nullum fuiſſe judicium, *numer.* 66. Nullitas ſententiæ, atque inde conſurgens exceptio ipſius poteſt oriri multipliciter, *num.* 67. & *ſeqq.* Exceptio falſitatis inſtrumenti poteſt objici poſt ſententiam, *num.* 28. Sicut & exceptio falſi Procuratoris, *num.* 29. Exceptio nullitatis ſententiæ regulariter non impedit executionem ipſius, & cur? *T.* 25. *num.* 70. & 71. Fallit iſtud, quando nullitas ſententiæ eſt evidens, ſeu notoria, *num.* 72. Vel poteſt in continenti probari, *ibid.* Aut quando executio ſententiæ foret irretractabilis, *num.* 73. Exceptiones peremptoriæ poſſunt opponi in cauſa appellationis, ſicut poterant anteà poſt litem conteſtatam, *num.* 74. Dummodo quis non ſcienter & malitiosè eas omiſerit, ut ſic fatigaret adverſarium, *numer.* 75. & *ſeqq.* Et quid, ſi exceptio excommunicationis ita malitiosè fuit dilata? *num.* 76. Judex non illicò debet repellere exceptionem peremptoriam propter quamlibet malitiæ ſuſpicionem, *num.* 77. Malitia differentis opponere exceptionem, quomodo probari poſſit? *num.* 78. Exceptiones à quibus opponi poſſint? *T.* 25. *nu.* 79. & *ſeqq.* Eæ opponuntur à Reis, horumque hæredibus, *n.* 79. Et contrà exceptionem Rei, poteſt ab Actore fieri Replicatio, *nu.* 80. & *ſeqq.* Exceptiones Reo competentes, niſi fuerint perſonales, poſſunt etiam à fidejuſſore ipſius opponi, *num.* 81. Et ſi exceptio legitimè oppoſita per Judicem non admittatur, poteſt appellari, *num.* 82. Exceptiones ſunt arma, Clypei & loricæ Reorum, *ibid.* & *num.* 1. Exceptio reprobatur à Judice non ſolum verbis, ſeu per ſententiam interlocutoriam, ſed etiam facto, ſeu ultrà procedendo, *num.* 83. Exceptiones modici præjudicii poteſt Judex repellere ex præſumptione levi fraudis, *nu.* 84. Si exceptione non admiſſa appellatur, tunc Judex appellationis ſuper ſola veritate exceptionis cognoſcit, non verò de cauſa principali, *num.* 87. & 88. Exceptiones præſertim requirentes altiorem indaginem, an ſint admittendæ in judicio ſummario? *T.* 25. *n.* 100. & *ſeqq.* Exceptio altiorem indaginem requirens, quæ? *n.* 107. An in judicio ſummariſſimo locum habeant exceptiones, *n.* 111. & 116. *ac ſeqq.* Vide *Judicium.* Exceptio excommunicationis quo tempore, & qua ratione opponi poſſit, ac debeat? *n.* 119. & *ſeqq.* Ea poteſt à Reo contrà Actorem proponi tam antè litis conteſtationem, quàm in qualibet parte judicii, *num.* 119. Exceptio excommunicationis repellit actorem ab agendo, non Reum à defendendo, *num.* 120. Tamen ut repellat Actorem ab agendo, debent plures obſervari conditiones, & quæ? *n.* 121. & *ſeqq.* Si exceptio excommunicationis probetur primùm poſt ſententiam latam, impeditur hujus executio, ſed ſententia valet, *nu.* 124. Solvitur notabilis inſtantia, *ex cap.* 1. *de Reſcript. in* 6. *ibid.* Actorem excommunicatum debet Judex

ex officio repellere, & qualem? *num.* 125. Quando excommunicatio opponitur in vim peremptoriæ exceptionis, non compellitur opponens eam probare infrà octo dies, *num.* 126. Reo excipiente de excommunicatione Actoris, non obſtat communionis replicatio, *num.* 127. &c. Habens plura Beneficia contrà alium de pluralitate Beneficiorum non excipit, *num.* 128. Exceptio rei judicatæ non competit Reo abſoluto ex eo quia tempore ſententiæ non poſſidebat, ſi poſt eam poſſidere incipiat, T. 25. *num.* 130. & 131. Exceptio rei judicatæ per Judicem Eccleſiaſticum debet etiam admitti in foro ſæculari, & è contrà, *nu.* 132. Teſtis contrà quem ſit exceptio de crimine, iſto probato, repellitur à teſtimonio, de crimine tamen non punitur, *num.* 133. Dicta de exceptionibus ſervata proportione, locum habent in replicationibus, *n.* 131. Exceptio rei judicatæ datur Reo per ſententiam diffinitivè abſoluto, *T.* 27. *num.* 146. Secùs ſi abſolvitur duntaxat ab obſervatione judicii, *nu.* 147. Excipiens an de intentione adverſarii confiteri cenſeatur, ita ut ſi in probatione exceptionis deficiat, condemnandus ſit tanquam confeſſus? *T.* 25. *num.* 89. & *ſeqq.* Quando Reus purè excipit, non per hoc confitetur intentionem adverſarii, *nu.* 89. Qui excipiendo fatetur permutationem Eccleſiæ eſſe factam, non idcirco fatetur Eccleſiam illam anteà fuiſſe alterius, & cur? *num.* 90. Si Reus non purè excipiat, ſed ſimul adjungat confeſſionem, & quidem ſeparatam ab exceptione, tunc ipſe ſibi præjudicat, &c. *num.* 91. Excipiens confitetur factum in exceptione contentum, *num.* 92. An ſi Reus opponat exceptionem peremptoriam, & in ejus probatione deficiat, condemnetur tanquam confeſſus? *numer.* 93. Si Reus eſt certus, quòd Actor non poſſit probare ſuam intentionem, debet negare, non excipere, & cur? *num.* 94. Quod ſi dubitet num Actor valeat probare intentionem ſuam, poteſt negationem, & exceptionem cumulare, & quomodo? *num.* 95. Poteſt quis uti pluribus exceptionibus, etiam contrariis, *numer.* 96. Tum ſucceſſivè, *num.* 97. Tum etiam ſimul, ſaltem disjunctivè, *nu.* 98. Cur Reus pluribus exceptionibus uti poſſit, non verò Actor ſimul inſtituere plures actiones ſuper eadem re? *num.* 99.

3. Exceptio non prodeſt, niſi opponatur, T. 31. *n.* 9. & T. 49. *nu.* 64. Exceptio unius firmat regulam in contrarium, T. 26. *n.* 141.

5. Exceptio quid, & quomodo fieri poſſit, ac debeat? T. 1. *nu.* 234. Poteſt fieri civiliter, *nu.* 235. vel criminaliter, *n.* 236. Facta civiliter non præbet Judici facultatem puniendi eum, contrà quem excipitur, *n.* 237. Niſi alium proceſſum contrà illum inſtituat, *n.* 238. Facta criminaliter induit naturam accuſationis, & ejus conditiones requirit, *n.* 239. De materia exceptionis remiſſivè, *n.* 240. Exceptio, ſeu recuſatio Judicis, Actuarii. Vide *Recuſatio.*

R. J. Exceptio declarat Regulam, Prooem. *num.* 16. Firmat Regulam, in non exceptis, *ibid.* Exceptio quid ſit? C. II. R. LXIII. *num.* 2. Exceptio legitima quæ dicatur, C. II. R. LX *num.* 4. & 5. Exceptio nuda & pura non expedit fieri, & quomodo? C. II. R. LXIII. *n.* 10. Exceptionem objiciens non videtur de intentione adverſarii confiteri, *ibid.* *num.* 2. & *ſeqq.* Exceptionibus pluribus uti poteſt Reus, C. II. R. XX. per tot.

EXCESSUS.

5. Exceſſus Prælatorum quinam ſint? T. 31. *num.* 2. & *ſeq.* Inter alios ſunt, ſi Epiſcopi Regularibus exemptis contrà tenorem privilegiorum aliquid præcipiunt, cui mandato obedire non tenentur Privilegiati, *num.* 6. Enarrantur 15. Exceſſus Epiſcoporum, & aliorum Prælatorum ſæcularium contra Regulares in communi, *n.* 7. & 12. In ſpecie contrà Fratres Minores, & Prædicatores, *num.* 8. *ac* 30. Remiſſivè cum notabili textu ex Clementina, *nu.* 9. Exceſſus Prælatorum Epiſcopis inferiorum tam ſæcularium, quàm Regularium, qui? T. 31. *num.* 1. & *ſeqq.*

EXCOMMUNICARE, EXCOMMUNICATIO, EXCOMMUNICATUS.

1. Excommunicatus an poſſit impetrare Reſcriptum? T. 3. *nu.* 39. & *ſeqq.* Excommunicatos non intendit Concilium Conſtantienſe in aliquo relevare, *n.* 50. & 51. Abſolutio ab excommunicatione primùm ſuperveniens, non convalidat Reſcriptum ab excommunicato impetratum, *n.* 54. & 55. Vide *Reſcriptum.* Excommunicati excommunicatione majori eligere prohibentur, T. 6. *nu.* 167. & *ſeqq.* An quando unus fuit excommunicatus, & eligit cum aliis, vitietur tota electio, *num.* 168. Quid de hoc dicendum de facto poſt Extravag. *Ad evitanda*, *n.* 169. Excommunicatus excommunicatione minori eligere non prohibetur, licet eligi non poſſit, *n.* 167. Excommunicatus excommunicatione majori nequit eligi ad Beneficium Eccleſiaſticum, *num.* 221. Neque iſtud eidem conferre, *ibid.* Et quid de excommunicato excommunicatione minori? *nu.* 222. Si Epiſcopus excommunicatum non vult abſolvere, cùm deberet, poteſt ipſum abſolvere Metropolitanus, T. 10. *nu.* 19. & 20. Quid juris, ſi quis ordinatur ab Epiſcopo excommunicato? T. 13. *num.* 8. & *ſeqq.* Ab excommunicatione ob percuſſionem Clerici qualiter poſſit abſolvere Legatus à latere? T. 30. *nu.* 28. An is etiam ab aliis excommunicationibus Papæ reſervatis poſſit abſolvere? *num.* 29. Et quid dicendum de Legato Miſſo, ac nato? *numer.* 30 Excommunicati non poſſunt conſtituere Procuratorem ad agendum, T. 38. *num.* 30. Benè tamen ad defendendum, *num.* 31. An ſi conveniantur ab alio, teneantur inviti Procuratorem conſtituere? *num.* 32.

2. Excommunicatione non datur major pœna in Eccleſia, T. 14. *nu.* 141. Ad eam non eſt deveniendum, niſi deficientibus aliis pœnis, *ibid.* Excommunicationis exceptio poteſt in quacunque litis parte opponi, T. 25. *n.* 74. Et quid, ſi hæc malitiosè non fuerit propoſita in cauſa principali, ut ſic fatigaretur adverſarius? *num.* 75. & 76. Excommunicationis nomine abſolutè poſito, intelligitur excommunicatio major, *n.* 119. In ſententia Excommunicationis debet exprimi cauſa & cur? T. 27. *num.* 101. Excommunicatio ſecum trahit executionem, T. 28. *n.* 212. Excommunicatio probatur per litteras Judicis ordinarii, T. 19. *n.* 71. Excommunicatus an, & qualiter in Judicio ſtare prohibeatur? T. 1. *n.* 146. Reus contumax poteſt excommunicari, T. 14. *num.* 140. Excommunicatus per annum redditur ſuſpectus de Hæreſi, *n.* 142. Papa excommunicatum litteris ſalutans, non per hoc cenſetur eum abſolvere, T. 19. *n.* 109. Etiamſi ſcienter excommunicato ſic participet, niſi aliud exprimat, *ibid.* Excommunicatus reputatur inter infames, nec admitti debet ad dicendum teſtimonium, T. 20. *num.* 43. Adeò ut etiam non admittatur ad teſtificandum contrà alium excommunicatum, *ibid.* Intelligendo iſtud de excommunicato vitando, *num.* 44. Et quid de excommunicatis non vitandis? *ibid.* Excommunicari poteſt, qui impedire præſumit productionem teſtium, *num.* 431. & *ſeqq.* Excommunicatus ſi injuſtè condemnetur, appellare poteſt, T. 28. *num.* 35. Imo & ſuper appellationis arti-

articulo Reſcriptum impetrare, *ibid.* Excommunicatus, etiamſi appellet, ab excommunicatione abſolutè prolata, eadem ligatur, *num.* 212. Secùs, ſi appelletur ab excommunicatione ſolum comminata, & lata ſub conditione, *num.* 214.

3. Excommunicatio major eſt maxima pœna in Eccleſia, *T.* 1. *n.* 118. Excommunicati gaudent aſylo, *T.* 49. *num.* 55.

4. Excommunicationis cenſura an, & quando adhiberi debeat contrà renuentes nubere? *T.* 1. *n.* 156. *& ſeqq.* An & quando iterum tolli debeat? *numer.* 163. *& ſeqq.* Ex recuſatione nubendi inſordeſcens per annum in excommunicatione an, & quando ſit ſuſpectus de hæreſi? *num.* 166. Excommunicationem potiùs ſuſtinere quàm Judici obedire debet conjux certè ſciens Matrimonium eſſe nullum, *T.* 19. *num.* 22.

5. Excommunicatio, ut ſic undè quid & quotuplex? *T.* 39. *num.* 47. *& ſeqq.* Etymon illius, *ibid.* Dicitur etiam anathema, *num.* 48. Differt tamen ab hoc, & quomodo? *numer.* 49. Excommunicatio propria quid? *num.* 50. Alia eſt major, & quæ? *num.* 51. Alia minor, *num.* 52. Nomine excommunicationis ſimpliciter poſito in Jure ſemper major intelligitur, *num.* 53. Excommunicationis majoris effectus quinam? *T.* 39. *num.* 54. *& ſeqq.* Sunt plures, veluti privatio Communionis, *num.* 60. Quæ triplex eſt, *num.* 54. Videlicet purè interna, *n.* 55. Purè externa, *num.* 56. & mixta, *numer.* 57. Excommunicatio non privat communione & bonis internis, *num.* 58. Nec oratione, & fructu bonorum operum, quæ quis ex privata devotione pro excommunicatis peragit, & applicat, *num.* 59. Alius effectus Excommunicationis eſt privatio uſus activi, & paſſivi ſacramentorum, *num.* 61. Præſentiæ ſeu aſſiſtentiæ Miſſæ, vel aliis divinis officiis, *nu.* 62. Concionem tamen in Eccleſia audire & ibi orare poteſt Excommunicatus tempore, quo ibi Divina non peraguntur, *num.* 63. Privat ulteriùs ſepultura Eccleſiaſtica, *num.* 64. Inducit inhabilitatem ad quævis beneficia & officia Eccleſiaſtica, *num.* 65. Privationem diſtributionum quotidianarum, *num.* 66. Non item fructuum groſſorum, *nu.* 67. Inhabilitatem impetrandi Reſcriptum Apoſtolicum, *num.* 68. Privationem omnis juriſdictionis Eccleſiaſticæ, *num.* 69. Hic tamen effectus locum non habet in Excommunicatis toleratis, niſi contrà ipſos excipiatur, *num.* 70. Privat inſuper Communione forenſi, ſeu actuum ad judicium externum pertinentium, *num.* 71. Excepto, quòd excommunicatus in judicio, ut Reus ſtare poſſit, & debeat, *numer.* 72. Privat Communione Politica, *num.* 73. Inſordeſcentem per annum in ea reddit ſuſpectum de hæreſi, & nonnunquam convictum, *num.* 74. Recenſiti effectus, exceptis caſibus enarratis, etiam Toleratos excommunicatos afficiunt, *num.* 75. *& ſeqq.* Ob gravem tamen, & urgentem cauſam excuſatur quis à lege hos effectus imponente, *num.* 77. Excommunicatio Canonis, ſeu in Percuſſores Clericorum quid, à quo, & contrà quos ſit lata? *T.* 39. *num.* 105. *& ſeq.* Lata eſt *in Concilio Lateranenſi*, relato Can. *Si quis ſuadente Diabolo*, *num.* 106. Contrà omnes, ſive Clericos, ſive Laicos violentas manus in Clericum, aut Monachum injicientes, *num.* 105. Nomine Clerici, aut Monachi, ad propoſitum quinam intelligantur? *num.* 107. Violentam manum Clerico, vel Monacho injicere quis dicatur? *num.* 108. Variæ enumerantur actiones in ſpecie hanc violentam manuum injectionem continentes, *num.* 109. *& ſeq.* Etiam ille qui violentam ſimilem actionem mandat, excommunicationis reus eſt, *num.* 111. Item qui ſuo nomine aut intuitu ab illo factam rati habet, *num.* 112. Item qui conſilium, auxilium, vel favorem ad eam præbent, *num.* 113. Et illi qui, cum poſſent, & ex officio deberent, eam non impediunt, *num.* 114. Hi omnes recenſiti non excuſantur, ſi dicant, Clericum commeritum fuiſſe percuſſionem, *num.* 115. Vel conſentiant in eamdem, *numer.* 116. Excommunicatio ferendæ ſententiæ, quæ? *T.* 39. *num.* 78. Et unde cognoſcatur, quòd ſit ferendæ ſententiæ? *num.* 80. *& ſeqq.* Excommunicationis à pœna quando, & quinam immunes ſint, percutientes Clericum? *T.* 39. *num.* 117. *& ſeqq.* Quandocunque ex aliqua cauſa manus violenta injectio excuſatur à peccato gravi, & ab excommunicatione Canonis, *ibid.* A qua etiam eſt immunis, qui ob neceſſariam ſui, ſuorum, vel aliorum defenſionem manus violentas injicit, *num.* 118. Doctrina practica ad propoſitum multos excuſans ab Excommunicatione Canonis ob manûs violentam injectionem in Clericum, præſertim injuſtum aggreſſorem, *nu.* 119. *& ſeqq.* Prælati quoque & Magiſtri ab Excommunicatione immunes ſunt, ſi ſuos etiam in majoribus conſtitutos ſubditos, aut diſcipulos Clericos correctionis cauſa moderatè percutiunt, *n.* 121. Idem dic de Parentibus & propinquis reſpectu filiorum, aut propinquorum in Minoribus conſtitutorum, *num.* 122. *& ſeq.* Mulier quoque pro defenſione ſuæ pudicitiæ percutiens Clericum ab excommunicatione immunis eſt, *num.* 124. Sicut & percutiens, vel occidens Clericum cum Matre, Filia, uxore, aut ſorore turpiter viventem, *nu.* 125. Excommunicatio latæ ſententiæ, quæ? *T.* 39. *n.* 78. Et unde cognoſcatur, quòd ſit latæ ſententiæ? *num.* 79. Excommunicatio eſt maxima pœna in Eccleſia Dei, *num.* 108. Excommunicatio cautiſſimè & non niſi deficientibus aliis mediis adhibenda eſt, ſingularis Textus Concilii Trident. ad Propoſitum, *T.* 39. *n.* 102. Excommunicationem ferendi poteſtas quibus competat? *num.* 7. Excommunicari poteſt quis ſæpiùs, *num.* 85. Atque ab una Excommunicatione abſolvi altera permanente, *num.* 86. *& ſeq.* Excommunicari tota aliqua univerſitas, vel Communitas hodie licitè non poteſt, *nu.* 89. *& ſeq.* Bene tamen interdici, etiam integra Civitas, & Regnum, *num.* 91. Si integra etiam Communitas excommunicatur, valet, *num.* 92. Et quidem certò, ſi fertur à Papa, *num.* 93. Probabiliter verò, ſi fertur per inferiorem Papa, *num.* 94. *& ſeq.* Excommunicationis ſententia, & declaratio, ſeu ſententia declaratoria, *num.* 97. Ad declarationem non prærequiritur trina monitio, *num.* 98. Nec citatio, ſi crimen eſt notorium, *nu.* 99. Secùs, ſi notorium non eſt, aut de illo plenè non conſtat, *num.* 100. Excommunicationis cujuslibet à pœna an & quando excuſet ignorantia, gravis metus, vel alia cauſa? *numer.* 29. *& ſeqq.* Excommunicationis nomine ſimpliciter & abſolutè poſitæ in Jure ſemper intelligitur excommunicatio major, *num.* 33. Excommunicationes Bullæ Cœnæ unde, quid, & quotuplices? *T.* 39. *num.* 127. *& ſeqq.* Enumerantur ſigillatim in compendio, *n.* 128. Refertur Bulla Cœnæ per extenſum, *nu.* 129. Referuntur ſpecialia de hac Bulla, & ejus Excommunicationibus, *n.* 130. Et infertur Doctrina Practica, oſtendens plures hodiè de facto eſſe excommunicatos per Bullam Cœnæ, *nu.* 131. Non obſtante quòd publicè non ſint denunciati, *nu.* 132. Et excommunicationem non curent, *n.* 133. Excommunicatio minor quid ſit? *num.* 156. Ejus effectus eſt quòd ſine mortali peccato non poſſit recipere aliquod Sacramentum eâ ligatus, *num.* 157. Ab ea in foro interno quilibet abſolvere poteſt, *num.* 158. An & quan-

quando Excommunicationem ſuſpendat, vel impediat appellatio? *nu.* 245. Excommunicati nequeunt accuſare criminaliter, *T.* 1. *num.* 24. Quibus aliis pœnis & effectibus ſint ſubjecti? *T.* 39. *num.* 60. *& ſeqq.* Poſſunt audire Conciones, *num.* 63. Quando dubitant de valore Excommunicationis, quomodo in utroque foro habere ſe poſſint, & debeant? *T.* 127. *num.* 14. *& ſeqq.* Et quomodo, ſi ſe innocentes ſciunt, & tamen in foro externo ſecundum allegata & probata ſunt excommunicati? *Tit.* 39. *num.* 41. *& ſeq.* Excommunicati hodiè ſunt plurimi præſertim Judices ſæculares, & alii Laici in cauſa Cenſurarum ſe immiſcentes, vel judicem Eccleſiaſticum, aut alios propterea impedientes, vexantes, ſive à Judice Eccleſiaſtico ad poteſtatem ſæcularem recurrentes, vel recurrentem recipientes, vel conſilium aut favorem ad id præbentes, &c. *T.* 39. *num.* 227 *& ſeqq.* Item, *num.* 131. Excommunicati vitandi quinam ſint? in quibus caſibus, & qualiter vitari debeant? *numer.* 134. *& ſeqq.* Hodiè vitandi ſunt omnes & ſoli publicè denunciati, & notorii percuſſores Clericorum, *num.* 135. Hi quinam dicantur? *num.* 136. Alii notoriè excommunicati probabiliùs non ſunt vitandi, *num.* 137. *& ſeq.* Fideles, quamvis non teneantur, tamen poſſunt vitare, & repellere quemvis excommunicatum, præſertim notorium, *num.* 139. Excommunicati etiam tolerati tenentur quantum poſſunt, Communionem aliorum vitare, *num.* 140. Ea in quibus vitandos oportet vitare ſunt collocutio, aut diſcurſus, etiam per litteras, *nu.* 141. *& ſeqq.* Oratio cum illis, *num.* 143. Et auditio Miſſæ, vel Divinorum, *nu.* 145. Quid juris, ſi excommunicatus, durante Miſſa ingreditur Eccleſiam, *ibid.* Vitanda inſuper eſt amica illorum, vel honorifica ſalutatio, *ibid.* Quævis communicatio in Politicis, *nu.* 146. Communicatio in menſa, ſive cibo, & potu, *n.* 147. Abſque cauſa communicans in aliquo dictorum, peccat, & incurrit Excommunicationem minorem, *nu.* 148. Ac ſubindè etiam majorem, præſertim, ſi communicat in crimine criminoſo, *n.* 149. Excommunicatos vitandos ex quibus cauſis, & in quibus caſibus vitare quis non teneatur. Vide *Cauſæ & Caſus vi quorum licet &c.*

R. J. Excommunicatus nec per ſe nec per Procuratorem poteſt agere in judicio, C. II. R. LXVII. *num.* 5. Excommunicationis pœna ſimpliciter prolata intelligitur de Excommunicatione majori, R. XLIX. *num.* 5.

EXCUSATIO.

R. J. Excuſatio. Vide *Exceptio legitima.*

EXECRATIO.

3. Execratio Eccleſiæ, quando, & quomodo fiat? *T.* 40. *num.* 11. *& ſeqq.* Execratio Altaris quando fieri cenſeatur? *T.* 40. *num.* 36. Execratur, ſi confringitur lapis, *n.* 37. Aut amovetur ſuperior tabula, *n.* 38. Non item, ſi ſolum ſepulchrum, *n.* 39. *& ſeqq.* Per execrationem Altaris non execratur Eccleſia, nec è contrà, *n.* 41.

EXECUTIO, EXECUTOR.

2. Executio ſententiæ quo tempore, ac ordine ſit facienda? *T.* 27. *n.* 160. *& ſeqq.* Vide *Sententiæ.*

3. Executor, & Executio Teſtamenti, *T.* 26. *n.* 672. *& ſeqq.* Executor quis? *num.* 772. quotuplex? *nu.* 773. Si nullus in teſtamento deputatur, executor illius eſt hæres, exceptis legatis pro alimentis pauperum, *num.* 774. In defectu aliorum Executor eſt Epiſcopus, *n.* 775. Executor poteſt deputari unus, vel plures etiam fœminæ, ac Clerici, *num.* 776. Religioſi quoque, & quomodo? *nu.* 777. *& ſeqq.* Fratres Minores non poſſunt eſſe Executores, *nu.* 781. Poſſunt tamen dare Executoribus conſilium, *num.* 782. Poteſt teſtator fratri minori committere, ut ipſe aliquem Executorem denominet; Item poteſt obligare Executorem, ut non niſi juxta denominationem fratris Minoris legata pia diſtribuat, *num.* 783. Regulariter nullus poteſt cogi ad Munus Executoris, *num.* 784. Benè tamen ex rationabili cauſa, *num.* 785. Executores quàm primùm poſſunt, tenentur exequi ultimam voluntatem, *num.* 786. *& ſeq.* Ad quod tam à Judice Laico, quàm Epiſcopo negligentes poſſunt compelli, *num.* 788. *& ſeq.* Subindè compelli debent, *num.* 790. Judex Laicus Executorem Clericum compellere non poteſt, *num.* 791. Poſt aditam hæreditatem Judex ſtatim poteſt compellere Executorem, *num.* 792. *& ſeq.* Qui intrà ſex menſes Legata pia etiam ſine monitione exequi negligit, debet illa cum fructibus reſtituere, *num.* 796. Executore negligente devolvitur poteſtas ad Epiſcopum exequendi, *numer.* 797. In executione voluntas Teſtatoris principaliter attendi debet, *num.* 798. Pluribus conſtitutis executoribus, an & quando unus ſine altero procedere valeat? *num.* 799. Religioſus vel Clericus poteſt ſuo Monaſterio vel Eccleſiæ quid applicare, ſi diſpoſitio eſt ad cauſam piam in genere, *num.* 800. An ſibi ipſi, ſi diſpoſitio eſt pro pauperibus in genere, *num.* 801. *& ſeqq.* Executor non poteſt diſpoſitionem pro una cauſa pia in aliam mutare, *num.* 804. Niſi nova cauſa vel prius ignorata emergat, *n.* 805. Vel reſpectu Eleemoſynæ ſit nimium onus ſpirituale, *num.* 806. Papa ex rationabili cauſa poteſt pias voluntates ab uno ad alium pium uſum mutare, *num.* 807. *& ſeq.* Etiam Epiſcopus cum hærede, ſi relictum ad determinatam cauſam piam applicari nequit, *num.* 809. *& ſeq.* Legata pro pauperibus in genere relicta non poteſt Executor pro libitu diſtribuere, ſed debet ordinatè procedere, *num.* 811. Et quomodo? *n.* 812. *& ſeq.* Qualiter exequenda ſit diſpoſitio pia? volo ut hæc applicentur pro Dei Gloria, vel ſalute animæ meæ, *n.* 820. Executores tenentur facere Inventarium, & reddere rationem expenſarum, etſi id remiſerit Teſtator, *num.* 821.

4. Executio litterarum diſpenſationis Matrimonialis in praxi quomodo fieri poſſit ac debeat pro foro externo? A. *num.* 359. Formula Executionis, *num.* 365. Executio diſpenſationis in forma Pauperum in praxi qualiter fieri poſſit, & debeat? *num.* 415. Executio diſpenſationis Apoſtolicæ pro foro interno, qualiter in praxi fieri debeat? *num.* 488. *& ſeqq.* Executio diſpenſationis Epiſcopalis quomodo fieri debeat pro foro externo, *num.* 506. Et quomodo pro foro interno, *num.* 529. Executor Litterarum Papalis diſpenſationis, quis, & quomodo exequi debeat? *num.* 295. Ordinariè deputatur Epiſcopus vel ejus Vicarius Generalis, & hic à potiori, *ibid.* Qui ultrà montes, vocatur officialis, *num.* 296. Quo nomine tunc non venit Officialis Capituli, *num.* 297. Deputato Vicario, non poteſt exequi litteras antequàm eidem in originali præſententur, *num.* 299. *& ſeq.* Præſentatis ſibi litteris diſpenſationis, quid facere, & obſervare debeat Executor? *num.* 301. Si Litteræ ſunt difformes ſtylo, vel habent inſolitas clauſulas, ſunt ſuſpectæ, *ibid.* Stylus & Clauſulæ, ab Executore obſervandæ, quænam? *num.* 302. *& ſeq.* Executor pro executione prorſus nihil poteſt accipere, etiam ſponte oblatum, A. *num.* 316. *& ſeqq.* Neque ſub prætextu laboris, taxæ, papyri, vel conſuetudinis, *nu.* 318. *& ſeqq.* Poteſt tamen aliquid accipere Notarius, *num.* 320. Imo poſt executionem factam etiam

etiam ipſe Executor, *n.* 321. Executor diſpenſationis Apoſtolicæ ſuper impedimentis Matrimonii quis eſſe poſſit, & debeat? A. *num.* 441. *& ſeqq.* Debet eſſe Doctor Theologiæ, vel Juris Canonici, *ibid. & ſeqq.* Non ſufficit eſſe Licentiatum, *num.* 442. Lectores & Profeſſores Regularium non poſſunt exequi, niſi ſint Doctores veri, *nu.* 444. Vel Lectores Jubilati ordinis Seraphici, *n.* 445. Vel Privilegium ſpeciale habentes, *num.* 446. Quales ſunt Patres Societatis & alii mendicantes à Generali eorumdem ſpecialiter deputati, *nu.* 446. *& ſeqq.* Executor debet inſuper eſſe approbatus ab ordinario, *n.* 449. Et à pœnitente ſpecialiter electus, *n.* 450. *& ſeq.* In caſu extraordinario poteſt etiam non Doctor exequi diſpenſationem, *n.* 452. Quas clauſulas obſervare debeat Executor in litteris diſpenſationis, *num.* 453. *& ſeqq.* Ad executionem non debet adhibere teſtes, *num.* 481. Et debet litteras lacerare, *num.* 482. Nullatenùs autem reſtituere oratoribus, *nu.* 484. *& ſeqq.* Compendioſa recollectio, quis & qualiter exequi poſſit diſpenſationem pro foro interno, *n.* 488. *&c.* Executor diſpenſationis Epiſcopalis quid obſervare debeat pro foro externo? A. *nu.* 506. Et quæ? quando ſit Executio pro foro interno, *n.* 530. *& ſeq.*

EXEMPLA, EXEMPLARIA.

1. Exempla regulam non aſtringunt, ſed declarant, *T.* 19 *num.* 6. *Non Exemplis, ſed Legibus judicandum eſt*, declaratur, *T.* 4. *n.* 100.
2. Exempla regulam non reſtringunt, *T.* 6. *num.* 13. Exempla declarant diſpoſitionem de ſimilibus eſſe intelligendam, *T.* 28. *n.* 191.

Exemplaria originalium inſtrumentorum quam vim probandi habeant? *T.* 22. *n.* 59. 60. *&c.* Ad ſolemnem exemplationem plures requiruntur conditiones, & quæ, *n.* 60. His non obſervatis exemplar inſtrumenti regulariter non probat, *num.* 61. *& ſeqq.* An juxtà Exemplaria ſolemniter traducta, poſſit fieri nova exemplatio, *num.* 63. *&* 64. In certis caſibus probat exemplar abſque illis conditionibus, *nu.* 65. *& ſeqq.* Exemplar ſine dictis conditionibus facit aliquam præſumptionem, ac deperdito originali ſemiplenam probationem, *n.* 69.

3. Exemplo & factis demonſtrare plus eſt, quàm verbis dicere, *T.* 3. *n.* 10.

EXHÆREDATIO.

3. Exhæredatio quid? *T.* 26. *num.* 477. Exhæredatio deſcendentium debet nominatim fieri, *nu.* 478. Et circà totam hæreditatem, *num.* 479 Atque ex legitima cauſa inſerta teſtamento, *num.* 480. Quæ ab hærede ſcripto probari debet, *n.* 481. Idem requiritur ad exhæredationem aſcendentium, *num.* 482. Enumerantur quatuordecim cauſæ exhæredandi deſcendentes, *nu.* 483. *& ſeqq.* An ob alias æquè graves cauſas præter enumeratas, fieri poſſit exhæredatio, *n.* 497. Quævis gravis injuria eſt cauſa ſufficiens, *n.* 498. Liberi ſine conſenſu parentum nubentes, an exhæredari poſſint? *num.* 499. *& ſeqq.* Quid circà hoc diſponant ſtatuta Bavariæ? *n.* 502. Enumerantur octo cauſæ, ob quas exhæredari poſſunt parentes, *nu.* 503. Cauſa Exhæredationis ceſſat, ſi antè conditum teſtamentum Parens cum liberis, vel hi cum illo reconciliantur, *n.* 504. Item ſi proles Monaſterium ingrediantur, *nu.* 505. Frater in caſu perſonæ turpis inſtitutæ ob quas cauſas exhæredari poſſit? *n.* 506.

EXILIUM.

5. Exilii & Relegationis pœna, quid? *T.* 37. *num.* 106.

EXORBITARE.

1. Exorbitans diſpoſitio quæ? *T.* 2. *num.* 473. Leges exorbitantes à jure communi ſunt ſtrictæ interpretationis, *num.* 421. Fallit in certis caſibus, *n.* 422. *& ſeq.*

R. J. Exorbitare à jure quid ſit? C. II. R. XXVIII. *nu.* 2. *& ſeqq.* Quæ à Jure exorbitant in conſequentiam non ſunt trahenda, *ibid. num.* 5. *& ſeqq.* Niſi in utilitate publica, favore cultûs divini, in privilegiis motu proprio, in neceſſario connexis *&c. ibid. n.* 12. *& ſeqq.* V. etiam, C. II. R. LXXIV. *n.* 1. *&c.* R. LXXVII. *n.* 1.

EXPEDIT.

R. J. Non expedit idem eſt, ac non licet, C. II. R. LXIX. *num.* 5.

EXPENSÆ.

2. Expenſæ teſtibus à longè venientibus, qualiter ſint menſurandæ? T. 20. *num.* 441. *& ſeqq.* Et à quo præſtandæ? *num.* 438. *& ſeqq.* Utrum emolumentorum, quibus teſtis ob abſentiam carere debet, ratio ſit habenda? *num.* 443. Regula eſt quòd victus victori in expenſis ſit condemnandus, *T.* 27. *num.* 176. *& ſeqq.* Et hoc tam in cauſis civilibus quàm criminalibus, *num.* 177. Excepto Reo in cauſa criminali criminaliter intentata, *ibid.* Regula hæc fallit, quando victus juſtam cauſam litigandi habuit, *nu.* 178. *& ſeqq.* Vide infrà V. *Victus.* Regula illa quòd victus condemnetur victori in expenſis, fallit in nonnullis aliis caſibus, & quibus? *num.* 188. *& ſeqq.* Ut, ſi perſona ſuccumbens in lite ſit valdè honeſta, & magnæ fidei, aut religioſa, *num.* 189. Atque in caſu quo pars ſemiplenè probavit, & Judex ei detulit juramentum neceſſarium, ſicque ipſa vicit, *num.* 190. Secùs dicendum in juramento judiciali, ſeu à parte parti delato, *ibid.* An Judex teneatur victum condemnare in expenſis, etiamſi hæ non ſint petitæ, *n.* 191. *& ſeqq.* Expenſæ quibus modis cenſeantur petitæ, *num.* 192. Si hæ non fuerunt petitæ, poteſt quidem Judex ex officio victum in eas condemnare, *num.* 194. Non tamen tenetur condemnare, nec poſteà expenſas reſarcire de ſuo, *ibid.* Expenſarum nomine quid intelligatur? *T.* 27. *n.* 196. In taxatione expenſarum judicialium non attenduntur arrhæ, neque annuum ſalarium Advocatis per nonnullos dari ſolitum, *num.* 197. Expenſæ neceſſariæ, atque judiciales, ſunt in quadruplici differentia, & quæ? *num.* 198. *&* 199. Eſt diſtinguendum inter expenſas contumaciæ, & expenſas victoriæ, *num.* 200. *& ſeqq.* Et quales impenſæ ſub utriſque veniant, *num.* 201. Advocatus, vel doctor in propria cauſa conficiens inſtrumenta, nihil eo nomine exigere valet, *n.* 202. Niſi propter hoc perdiderit aliud lucrum, vel incurrerit damnum perſonale, *num.* 203. *&* 204. Aliæ differentiæ inter expenſas contumaciæ, & expenſas victoriæ referuntur, *n.* 205. *&* 206. Sententia ſuper expenſis poteſt eſſe incerta, & quomodo? *num.* 207. Expenſæ qualiter ſint probandæ? *num.* 208. In cauſa appellationis, utrum non ſolùm appellans, ſed etiam appellatus, ſi ſuccumbat, in expenſis condemnandus ſit? *num.* 209. *& ſeqq.* Appellans & denuò victus, indiſtinctè victori condemnandus eſt in expenſis, *n.* 209. Niſi eum probabilis cauſa excuſet, *num.* 210. Appellatus, & ſuccumbens pariter condemnatur in expenſis, ſi ex eiſdem actis in cauſa appellationis ſuccubuit, *n.* 211. *&* 212. Aliàs ſecùs, *n.* 213. *&* 214.

R. J. Expenſæ litis, quando quis ad eas teneatur, C. II. R. XII. *n.* 18.

EXPI-

EXPILATUM.

5. Expilatæ hæreditatis crimen quid? & quæ pœnæ illius? *T.* 18. *n.* 65.

EXPLORATIO.

1. Exploratio voluntatis puellarum Deo dicandarum debet fieri per Epiſcopum, vel alium ab eo deputatum, *T.* 31. *num.* 157. Quomodo & de quibus facienda ſit? *ibid.* Et an bina vice fieri debeat? *num.* 158.

EXPOSITIO, EXPOSITUS.

4. Expoſiti liberi cenſentur legitimi, *T.* 17.
5. Expoſitio infantum quid? *T.* 11. *n.* 2. Eſt graviter peccaminoſa, *num.* 3. Etſi non fiat animo necandi infantem, ſed exponendi illum miſericordiæ aliorum, *n.* 4. Vel avertendi propriam infamiam, *n.* 5. Dantur tamen caſus, in quibus licet exponere infantem, & qui? *n.* 6. Exponentium infantem pœnæ, ſi expoſitio fit in loco deſerto, & ſylva, *n.* 7. Et quæ, ſi fit in via publica, aut hoſpitali, *nu.* 9. Parens exponens infantem, perdit patriam poteſtatem, *nu.* 11. Expoſiti infantes habendi ſunt pro legitimis, *nu.* 20. Expoſitos infantes qui alimentare & educare debeat? *num.* 12. *& ſeqq.* Ubi exiſtunt pia loca pro illis erecta, hæc, ubi verò non ſunt, Eccleſia, vel rector illius aſſumere & alere debent infantem, *ibid.* Quibus non reſarciuntur expenſæ, *nu.* 15. Deficientibus præfatorum redditibus, alere expoſitos tenetur Communitas, & tandem ſinguli in ſolidum, *nu.* 13. Aſſumentes expoſitum non acquirunt jus in perſonam, *num.* 14. Ei tamen ſuccedunt ab inteſtato, *n.* 18. An & quando educantes expoſitum, poſſint repetere expenſas? *n.* 15. *& ſeq.* Parentes aſſumere poſſunt infantem ipſis invitis ablatum vel expoſitum, *n.* 19. Expoſitio languidorum, ſeu infirmorum quid, & quomodo prohibita? *nu.* 21. *& ſeq.* Parentes, & Domini prolem, vel ſervum languidum exponentes, privantur patria, ac dominativa poteſtate, *n.* 24. *& ſeq.* Dominus an, & ad quas expenſas teneatur pro cura famuli, quà talis? *n.* 25. *& ſeq.*

EXPRESSUM, EXPRIMENDUM.

3. Expreſſa nocent, non expreſſa non nocent, T. 8. *num.* 29.
4. Exprimenda neceſſariò in ſupplicatione pro diſpenſatione ſuper quovis impedimento pro foro externo, ne ſub & obreptitia ſit, A. *num.* 147. *& ſeqq.* Debent exprimi, quæ de Stylo Curiæ, vel jure ſunt, *num.* 149. Si quid horum ignoranter omittitur, diſpenſatio obreptitia eſt, *ibid.* Super quocumque impedimento petatur diſpenſatio, debet neceſſariò exprimi ipſum impedimentum in ſpecie, *num.* 150. Si plura ſunt, debent omnia exprimi, *num.* 151. Et quidem in una eademque ſupplicatione, *num.* 152. Niſi forſan unum impedimentum eſſet occultum, & aliud publicum, quid juris tunc? *num.* 152. Non eſt neceſſe exprimere, quòd diſpenſatio ſuper eodem impedimento jam ſemel petita, & denegata fuerit, *num.* 154. Copula ſi pro cauſa allegatur, debet exprimi, an ſub ſpe facilius impetrandæ diſpenſationis fuerit habita, *num.* 155. Etſi una tantùm pars habuerit hanc ſpem; Item exprimi debet an matrimonium ſit contractum bona vel mala fide, *nu.* 157. Etiam unius tantùm, *n.* 158. Item an ſub ſpe faciliùs impetrandæ diſpenſationis, *nu.* 159. An jam ſit conſummatum? *num.* 160. Et in facie Eccleſiæ præmiſſis denunciationibus contractum? *num.* 161. Exprimenda in ſupplicatione pro diſpenſatione ſuper impedimento conſanguinitatis, A. *nu.* 163. Debet exprimi gradus in ſpecie, *ibid. & ſeqq.* Item pluralitas Conſanguinitatis, *num.* 165. Ac etiam propinquior gradus, ſi Oratores inæqualiter diſtent, *n.* 166. Conſtitutio Pii V. deſuper, *num.* 167. Probatur ulterius prolixè refutando etiam opiniones, & fundamenta adverſariorum, quòd requiratur gradus propinquioris expreſſio, ſi inæqualiter diſtent oratores, *num.* 168. *& ſeqq.* Si non exprimitur gradus propinquior, requiruntur litteræ declaratoriæ, illum non obſtare, *num.* 172. *& ſeqq.* Probatur ex Bulla Urbani VIII. *nu.* 173. *& ſeqq.* & Innocentii X. *n.* 179. Reſponſio ad fundamenta adverſariorum, *nu.* 180. Pro foro interno non requiritur gradûs propinqui expreſſio, nec litteræ declaratoriæ, *nu.* 181. Debet inſuper exprimi copula, ſi fuit habita ſub ſpe faciliùs conſequendi diſpenſationem, *nu.* 183. Etſi copula non allegatur pro cauſa, *nu.* 184. *& ſeqq.* Si copula eſt occulta, non eſt neceſſe eam exprimere in ſupplicatione, *n.* 191. Ne quidem in Pœnitentiaria, *nu.* 192 Publica verò debet exprimi, etſi habita ſit poſt litteras Apoſtolicas jam obtentas, ſed nondum executioni mandatas, *n.* 193. Non eſt neceſſe exprimere copulam eſſe ſæpiùs habitam, *n.* 194. Exprimenda in ſupplicatione pro diſpenſatione ſuper impedimento affinitatis ſunt omnia, quæ pro diſpenſatione Conſanguinitatis debent exprimi, *n.* 195. *& ſeqq.* Item an affinitas orta ſit ex copula licita, vel illicita, *num.* 196. An etiam, & quando debeat concurrens honeſtas publica exprimi? *nu.* 197. Rurſus exprimi debet, an affinitas ſit in linea recta, vel tranſverſali, *n.* 198. Exprimenda in ſupplicatione pro diſpenſatione publicæ honeſtatis quæ? A. *n.* 199. Exprimenda in ſupplicatione pro diſpenſatione cognationis ſpiritualis eſt filiatio, vel compaternitas, *n.* 200. Item an ſimplex, vel duplex ſit cognatio? *n.* 201. Exprimenda ſuper impedimento criminis, *nu.* 202. Exprimenda ad obtinendam diſpenſationem pro foro interno, *n.* 421. *& ſeqq.* Apud Epiſcopum pro foro externo, *n.* 493. *&* 513.

EXTENSIO.

1. Extenſio legis duplex, una propriè dicta, ſeu extenſiva, altera comprehenſiva, ſeu incluſiva, & impropriè dicta, *T.* 2. *nu.* 371. *& ſeq.* Extenſio in correctoriis jurium, an & quando locum habeat? *n.* 500. *& ſeqq.*

EXTRACTIO.

3. Extractio rei è loco aſyli. Vide *Rei extractio.*

EXTRADITIO.

3. Extraditio rei. Vide *Rei quomodò & quando extradi debeant?*

EXTRAVAGANTES.

1. Extravagantes communes undè obligent? P. *num.* 87. *&* 91.

F.

FABER.

3. FAbri ſtreperam artem exercentes, non poſſunt locare domos propè Monaſteria, & Scholas publicas, *T.* 28. *n.* 14.

FACTUM.

1. Factum alienum promitti non poteſt, benè tamen res aliena legari, & cur? *T.* 35. *n.* 62. *&* 63.
2. Factis in antiquis ſufficiunt leviores probationes, *T.* 19. *nu.* 66. Nec requiritur plena probatio, *ibid.* Vide *Antiquis.* Factum præſumitur notum in vicino